

188 og undirrituð er af $\frac{2}{3}$ félagsmanna. Gildir hún til 10 ára í senn. Náist ekki samkomu-
30. okt. lag um nýja arðskrá, að þeim tíma liðnum, gildir gamla arðskráin áfram.

14. gr.

Eigi má úthluta arði samkv. 13. gr. fyrr en eftir aðalfund, enda tekjuafgangur á ársreikningi. Verði útgjöld meiri en tekjur, skal jafna þeim niður á félagsmenn eftir þeim hlutföllum, er arðskrá ákveður.

15. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum frá 100—500 kr. og veiði eða andvirði hennar gerð upptæk og renni í sýslusjóð.

16. gr.

Samþykkt þessari verður ekki breytt, nema $\frac{2}{3}$ mættra félagsmanna á aðalfundi samþykki breytinguna.

17. gr.

Félaginu má slíta, ef $\frac{2}{3}$ félagsmanna samþykkja það.

Samþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 112 9. október 1941, um lax- og silungsveiði, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Landbúnaðarráðuneytið, 30. október 1951.

Hermann Jónasson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

189

2. nóv.

REGLUGERÐ

fyrir Bjargráðasjóð Íslands.

I. Tilgangur sjóðsins.

1. gr.

Tilgangur Bjargráðasjóðs Íslands er að vera til hjálpar í hallæri eða til að afstýra því, en það telst hallæri, ef sveitarfélög, eitt eða fleiri í sýslu, eða bæjarfélög verða af náttúruvöldum svo illa stödd, að þau megna ekki af eigin rammleik að forða mönnum og skepnum við harðrétti og felli.

II. Heimili, varnarþing og stjórn sjóðsins.

2. gr.

Heimili Bjargráðasjóðs Íslands og varnarþing er í Reykjavík.

3. gr.

Í stjórn Bjargráðasjóðs Íslands eru skrifstofustjórinn í félagsmálaráðuneytinu, sem er formaður stjórnarinnar, formaður Búnaðarfélags Íslands og forseti Fiskifélags Íslands. Stjórn Bjargráðasjóðs heldur fundi eigi sjaldnar en einu sinni í mánuði, en auk þess ber henni að halda aukafundi, þegar mikilvægar beiðnir berast eða ráðherra óskar álits hennar eða tillagna. Ráðherra ákveður til 5 ára í senn hverja þóknun sjóðstjórnin skuli taka fyrir störf sín.

4. gr.

189

2. nív.

Þegar tímabært þykir, skipar félagsmálaráðherra Bjargráðasjóði forstjóra að þar til fengnum tillögum sjóðstjórnarinnar. Forstjóri Bjargráðasjóðs annast bókhald sjóðsins og daglegar afgreiðslur, undirbýr mál fyrir stjórnarfundum og kemur fram sem fyrirsvarsmaður sjóðsins í samráði við sjóðstjórnina. Félagsmálaráðherra ákveður og laun forstjóra, að fengnum tillögum sjóðstjórnar. Sjóðstjórnin getur sett forstjóra erindisbréf, þar sem nánar er kveðið á um starf hans, ef þess þykir þurfa.

Stjórn sjóðsins ræður, að fengnum tillögum forstjóra, annað nauðsynlegt starfsfólk sjóðsins og ákveður launakjör þess og starfstíma.

II. Tekjur Bjargráðasjóðs.

5. gr.

Tekjur Bjargráðasjóðs eru:

1. Tillag frá sveitarsjóðum 2 krónur árlega fyrir hvern mann, sem heimilisfastur er í sveitarfélaginu, þegar manntal er tekið.
2. Styrkur frá ríkissjóði, er nemur 2 krónur árlega fyrir hvern mann í landinu.
3. Vaxtatekjur af innstæðum og verðbréfum sjóðsins.

6. gr.

Sveitarstjórnir skulu lúka bjargráðasjóðsgjaldi á manntalsþingi ár hvert. Bæjarfógetar og sýslumenn innheimta gjaldið hver í sínu umdæmi og koma því til stjórnar Bjargráðasjóðs eða forstjóra sjóðsins eigi síðar en 1. október ár hvert.

IV. Deildaskipting.

7. gr.

Bjargráðasjóður starfar í tveim aðgreindum deildum er nefnast séreignasjóður og sameignasjóður:

1. *Séreignasjóðurinn* er eign sýslu- og bæjarfélaga landsins og rennur í hann helmingur þess framlags, sem sveitarfélög innan sýslu hveirar og bæjarsjóðir kaupstaðanna greiða árlega til Bjargráðasjóðsins. Séreign hveirar sýslu og kaupstaðar skal geymd í sérstakri sparissjóðsbók, sem ber nafn sýslunnar eða kaupstaðarins, og leggjast vextir af innstæðum séreignasjóðs ávallt við höfuðstólinn. Reikningshald séreignasjóðs skal vera með þeim hætti, að ávallt megi sjá hver upphæð greiðist árlega frá hverju einstöku hrppsfélagi í hverri sýslu.

Þegar sýslu er skipt eða kauptún fær kaupstaðarréttindi, skal skipta sér-eign hins forna umdæmis samkvæmt þeirri skiptitölu, sem notuð er við skipti á öðrum eignum umdæmisins og samþykkt hefur verið af báðum aðilum eða ákveðin af félagsmálaráðherra. Hinni nýju sýslu eða kaupstað skal þá gerður sérstakur reikningur við sjóðinn og séreignin lögð í sparissjóðsbók, er ber nafn hins nýja umdæmis.

2. *Sameignarsjóðurinn* er sameign allra landsmanna. Í hann rennur framlag ríkissjóðs óskipt og auk þess helmingur af framlagi sveitarfélaga. Í hann renna og vextir af verðbréfum, sem sjóðurinn eignast, og aðrar tekjur sem honum verða lagðar til eða áskotnast. Úr sameignarsjóði greiðist allur kostnaður við stjórn sjóðsins og starfsemi.

189

2. nóv.

V. Lánveitingar úr Bjargráðasjóði.

8. gr.

Fé séreignarsjóðs má ekki verja til útlána né ráðstafa því á annan veg en fyrir er mælt í 12. gr. laga nr. 19/1950 um Bjargráðasjóð Íslands.

Nú ber hallæri að höndum og getur þá sýslunefnd eða bæjarstjórn gert samþykkt um að segja upp séreign sinni í Bjargráðasjóði, og skal hún þá jafnframt ákveða á hvern hátt fénu skuli varið, og senda sjóðstjórninni skýrslu þar um.

Stjórn Bjargráðasjóðs skal, að fenginni þessari skýrslu, gera tillögu til félagsmálaráðherra um, hvort fallizt skuli á sjónarmið sýslunefndar eða bæjarstjórnar, hvort sýslusjóði skuli veitt bráðabirgðalán úr sameignarsjóði gegn handveði í innstæðu sýslu eða bæjarfélagsins í sameignarsjóði, eða á hvern annan veg snúizt skuli við ályktun sýslunefndar eða bæjarstjórnar.

9. gr.

Fé sameignarsjóðs má stjórn Bjargráðasjóðs verja til lánveitinga og styrkja samkvæmt 13. gr. laga nr. 19/1950 um Bjargráðasjóð Íslands til að afstýra hallæri eða bæti tjón af völdum þess.

Stjórninni er heimilt:

1. Að veita styrki úr sjóðnum til þeirra einstaklinga og sveitarfélaga, sem verða fyrir tjóni af náttúruvöldum, er eigi fæst bætt að neinu leyti á annan veg,
2. að veita hreppsfélögum, sem verða fyrir tjóni af náttúruvöldum, lán gegn fasteignaveði eða sýsluábyrgð,
3. að veita sýslufélögum og bæjarfélögum, sem biða tjón af völdum hallæris, lán gegn tryggingu í tekjum þeirra og eignum eða gegn fasteignaveði,
4. að veita einstaklingum, sem fyrir tjóni hafa orðið af náttúruvöldum, lán gegn ábyrgð sveitarfélags síns, eða gegn veði í fasteign.

10. gr.

Lán þau, sem Bjargráðasjóður Íslands veitir samkv. 8. og 9. gr. skulu jafnan vera vaxtalaus. Lánstími má ekki lengri vera en tíu ár, nema sérstakt leyfi félagsmálaráðherra komi til, og þá því aðeins, að um stórfellt tjón af náttúruvöldum, sem ekki verður bætt nema á löngum tíma, sé að ræða.

11. gr.

Sá sem hyggst að fá lán eða styrk frá Bjargráðasjóði skal senda þar um skriflega beiðni, stílaða til sjóðstjórnarinnar. Beiðninni skulu fylgja svo glöggar skýrslur sem kostur er um tjón það, sem bæta skal, og jafnan skal fylgja beiðni vottorð, oddvita, hreppstjóra eða sóknarprests um þörf umsækjanda, ef einstaklingur á í hlut, en samþykkt sveitarstjórnar eða sýslunefndar, ásamt greinargerð, ef sveitarfélag eða sýslufélag leita láns eða styrks.

Stjórn Bjargráðasjóðs getur krafizt fyllri gagna en fram eru lögð, ef ástæða þykir til, og synjað beiðni af þeirri ástæðu einni, að ekki eru lögð fram þau skilríki, sem krafizt er.

Reglugerð þessi, sem stjórn Bjargráðasjóðs Íslands hefur samið, og sett er samkvæmt ákvæðum 15. gr. laga nr. 19 2. marz 1950, um Bjargráðasjóð Íslands, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 2. nóvember 1951.

Steingrímur Steinþórsson.

Jónas Guðmundsson.